

GIURGIU, IOAN

n. 24 martie 1877, Chinteni, cot. Cojocna, azi jud. Cluj

d. 12 ianuarie 1941, Cluj

S-a născut în familia preotului Nicolae Giurgiu din Chinteni (lângă Cluj) și nepot al protopopului greco-catolic al Clujului, Vasile Podoabă. Urmează școala primară la Dej, studiile liceale le face atât la Cluj, la Liceul Piarist din localitate, cât și la Bistrița, încheindu-le în cele din urmă la Liceul român greco-catolic din Blaj (1896/1897).

În anul 1897 s-a înscris pentru a urma studiile juridice la Universitatea din Budapesta, dar după un semestru trece la Universitatea din Viena, pentru ca în anul al doilea să se înscrie la Universitatea din Cluj. În 18 aprilie 1903 obține și diploma de doctor în științe juridice. În perioada în care își pregătea doctoratul frecventează și cursurile Facultății de Filosofie, Limbi și Istorie din cadrul Universității clujene (sem. I din anul universitar 1901/1902 și sem. I din 1902/1903). După aceasta a beneficiat de o bursă din partea Societății „Transilvania” din București, pentru un stagiul de doi ani la Paris.

Încă din anii de studenție se implică în activitățile naționale, ca membru al societăților studențești „Petru Maior” (Budapesta) și „România Jună” (Viena), dar și la serbările prilejuite de dezvelirea monumentului lui G. Candrea la Graz (1899), jubileul de 300 de ani de la Unirea lui Mihai Viteazul, sărbătorirea a 200 de ani de la Unirea religioasă (Blaj, 1901) ș.a.

Stagiatura a făcut-o în biroul de avocatură al lui Liviu Lemeny din Sibiu. În perioada respectivă s-a implicat și în organizarea grandioasei serbări prilejuite de Adunarea generală a Astei. Își continuă stagiatura pentru trei ani în biroul avocatului Aurel Isac din Cluj. Examenul pentru diploma de avocat îl susține în anul 1908 la Tg. Mureș, după care își deschide propriul birou de avocatură la Cluj, înscriindu-se în Baroul local. După numai un an își mută biroul la Iara (lângă Turda), unde a considerat că este mai util pentru a ajuta mișcarea în lupta lor cu autoritățile. Se implică în activitățile asociațiilor și reuniunilor culturale și economice din zonă, ținând conferințe. Peste ani, afirma că încă din anii studenției a înțeles că „sărăcia a fost pedeca desnaționalizării noastre în trecut”. Ca lider al studenților l-a provocat la duel pe redactorul șef al ziarului maghiar *Ujsá* pentru că într-un articol i-a numit pe studenții români „studenți vlahi idioți” și „ploșnițe ale ungarilor”.

După izbucnirea războiului, plecarea pe front a unor avocați, revine la Cluj, unde activitatea sa devenise indispensabilă. S-a implicat ca apărător în procesele românilor trimiși în fața Curții marțiale, pentru dezertări sau spionaj. Printre procesele în care a pledat a fost și cel al protopopului greco-catolic Elie Dăianu, al celor 15 români acuzați de spionaj în favoarea României. Pentru atitudinea avută în instanțe i se va retrage dreptul de practică și este trimis pe front.

La finalul războiului revine acasă și se implică în evenimentele din toamna anului 1918. Organizează, alături de alți tineri, apărarea noilor organisme de conducere și reprezentare ale românilor din comitatul Cluj. În urma neînțelegerilor iscate între liderii din Cluj, în special între avocații Amos Frâncu și Toma Ienciu, este cel care reprezintă la Arad, în fața conducerii PNR situația și contribuie la aplanarea conflictului, apărându-l pe Amos Frâncu.

Primește credențional din partea electoratului, pentru a reprezenta circumscripția Cluj II la Marea Adunare Națională (27 noiembrie), alături, printre alții, de dr. Amos Frâncu, președintele Senatului Național Român din Cluj.

După Unire, în urma preluării administrației de către noile autorități române, Ioan Giurgiu a fost numit consilier la primăria orașului Cluj, cu probleme edilitare.

A revenit la vechea lui meserie, practicând avocatura în Cluj, fiind unul dintre avocații de prestigiu din județ. El se implică în alegerile pentru conducerea Baroului din Cluj încă de la început. În anul 2004 va candida împotriva lui Ioan Suciu pentru postul de decan, dar pierde. A fost unul dintre cei mai combativi avocați din Ardeal în probele unificării sistemului de drept din România Mare.

Ca avocat a pledat în câteva procese răsunătoare din România Mare, în unele cazuri alături de nume mari ai avocaturii, printre care Istrate Micescu.

În perioada interbelică editează ziarul *Glusul libertății* și revista socială *Coasa*. Atât prin intermediul ziarelor, cât și prin conferințe continuă activitatea de educare a lumii satului românesc din zonă.

În viața politică avocatul Ioan Giurgiu are un traseu mai aparte, după ce în noiembrie 1919 obține un mandat de deputat de Gilău din partea PNR, în 1922 trece la PNL, cochetează o perioadă cu Garda de Fier, după care intră în Partidul Țărănesc al lui Gr. Iunian. În anul 1936 a fost susținătorul Partidului Renașterea Națională condus de Ioan G. Stoian.